

Agenda 2011

Novembre 2011

Dijous 3: Reunió d'animadors.

A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra 6, 3a, aula 1. Tema III: «Cinc escenes reveladores (Mc 2,1-3,6[I]).»

Jueves 10: Reunión de animadores.

A las 5 de la tarde, en Rivadeneyra 6, 3.ª, aula 3. Tema III: «Cinco escenas reveladoras (Mc 2,1-3,6[I]).»

Desembre 2011

Dijous 15: Reunió d'animadors

(única del mes). A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra 6, 3a, aula 1. Tema IV: «Cinc escenes reveladores (Mc 2,1-3,6[II]).» Celebració del Nadal.

Gener 2012

Dijous 12: Reunió d'animadors

(única del mes). A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra 6, 3a, aula 1. Tema V: «Tres ensenyaments importants (Marc).»

Febrer 2012

Dijous 2: Celebració de la Candelera a la basílica de Sant Josep Oriol.

Ràdio Estel

Dilluns a les 18 hores a Ràdio Estel i Ràdio Principat (freqüència 106,6 FM, Barcelona i comarques). Grans Amics. Hi participen FATEC i Vida Creixent.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a divendres, en horari de 5 a 7 de la tarda.

Ressò

Novembre 11

Guarició d'un paralític (Mc 2,1-12)

El tercer i el quart guió dels temes d'enguany sobre l'Evangeli segons sant Marc van encapçalats pel títol «Cinc escenes reveladores» (Mc 2:1-3:6); en el tercer guió el text se centra tan sols en dues escenes: La guarició d'un paralític (Mc 1:1-12) i la vocació de Leví-Mateu (Mc 2:13-17). I encara tot el pes del comentari de les dues escenes recau només en uns pocs versicles cabdals.

L'evangelista parla d'un paralític que és presentat davant Jesús a base de despenjar-lo des del sostre esbotzat pels seus portadors. Volien superar així l'obstacle que constituïa la gentada aplegada en la casa on es trobava el Mestre. Ell, meravellat per la seva fe, va dir que li eren perdonats els pecats i així va escandalitzar alguns mestres de la Llei, convençuts que tan sols Déu pot perdonar els pecats. Nostre Senyor enlloc de matisar o mitigar la seva inusitada afirmació, va reblar el clau: Doncs ara sabreu que el Fill de l'home té el poder de perdonar els pecats aquí a la terra. Llavors diu al paralític: T'ho mano: aixeca't, pren la llitera i vés-te'n a casa (Mc 2:10-11). En aquests mots hi ha una clau d'interpretació essencial per a comprendre el sentit dels miracles en els Evangelis. És clar que tota guarició és un indicatiu de la compassió i de la misericòrdia de Jesús, però més encara és un senyal extern de la seva autèntica missió, que és la d'arrenjar el pecat de dins de l'home i alliberar-lo del mal.

La crida al públicà Leví, assegut vora el llac a la taula de recaptació d'impostos, s'assembla molt als relats sumaris de les vocacions dels apòstols. Però va seguida d'un fet peculiar i també escandalós: Jesús no desdenya compartir la taula a casa de Leví i accepta que també hi seguin amb ell i amb els deixebles molts publicans i pecadors. Quan els benpensants se n'estranyen, el Crist replica amb una lluminosa sentència: El metge no el necessiten els qui estan bons, sinó els qui estan malalts. No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors (Mc 2:17). Més enllà de la possible ironia (qui és que es pot tenir per just?) el sentit primer és que Ell s'adreça a tots els homes sense discriminacions ni exclusions per portar-los la vida nova del Regne de Déu. I en un pla menys genèric i més compromès la resposta significa que tan sols la persona que reconeix el seu pecat, la seva indignència davant Déu, sense falses pretensions de justícia, pot acollir el Do de Déu.

Les qüestions plantejades pels dos episodis ens interpel·len a fons: Ens sembla més important arrenjar el pecat del cor humà, que no pas guarir els mals del cos? Ens veiem humilment nosaltres mateixos com a pecadors que necessitem Metge?

© Vida Creixent
Rivadeneira 6, 6è - 08002 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org

Secretaria: Tardes de 17.00 a 19.00 hores

Text de la fotografia de portada:
«Jesús al veure la fe d'aquella gent, diu al paralític:
T'ho mano, aixeca't, pren la teua llitera i vés-te'n a casa» (Mc 2,1-12)

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Compaginació: Impresión Offset Derra

Llibres

Avui no us citarem llibres en concret que ens parlin de la mort des de totes les vessants possibles: religioses, antropològiques, científiques, populars... Us informarem d'una biblioteca, la dels Serveis Funeraris de Barcelona, on hi trobareu tota la documentació més important sobre els aspectes de la mort. Aquesta Biblioteca és la més documentada d'Espanya sobre l'àmbit funerari i la seva seu està a Sancho de Ávila, 2. Tel. 934 841 700. Horari: de 8 a 12 h de dilluns a divendres. Hi trobareu llibres com *El ser y la muerte* de Ferrater Mora, o *Historia de los infiernos*, de Georges Minois (que fa un recorregut per les diverses representacions que l'home s'ha fet de l'infern) o també *La vida después de la muerte*, de l'historiador Arnold Toynbee, i altres obres, molt diverses però totes molt interessants.

Exposicions

Art solidari. Fons d'Art de la Creu Roja a Catalunya. Mostra del fons, que per donacions, ha anat recollint la Creu Roja a Catalunya. Joan Miró va ser el que l'any 1077, va fer la primera donació a aquesta entitat, amb el quadre *Gràcies*. Hi ha artistes tan importants com Tàpies, Guinovart, Mariscal, Barceló... Fins al 27 de novembre. Horari: de dilluns a divendres, de 10 a 20 h; dissabtes i diumenges, de 10 a 21 h CaixaFòrum (Av. Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8. Tel. 934 768 600).

Viatge mar enllà. Exposició que ens vol mostrar el que representa viatjar en vaixell en diferents èpoques i circumstàncies. El fil conductor de l'exposició són els relats de navegants. Fins al 31 de desembre. Horari: dilluns a diumenge de 10 a 20 h. Lloc: Sala Naus de la Generalitat Museu Marítim de Barcelona. Drassanes Reials (Av. de les Drassanes, s/n. Tel. 933 429 920).

Xerrades

Reflexió d'actualitat cultural i religiosa del mes, a càrrec de Jordi Casabella, director d'*El Periódico*. Actua de moderador: Òscar Bardají. Dia: 21 de novembre. Horari: 19 h. Fundació Joan Maragall Auditori (c/ València, 244, 1r).

Música

Músiques de saló. A càrrec de «Trio acords i desacords»: Teresa Galceran (flauta), Laia Besalduch (violí i viola) i Raül Cañizar (guitarra). Una formació poc habitual que ens presentarà un repertori de música de cambra, clàssica i de cafè. Un conjunt poc habitual. Dia: 28 de novembre. Horari: 20.30 h. Centre Cultural La Casa Elizalde (València, 302. Tel. 934 880 590). Espectacle gratuït. Aforament limitat. S'han de reservar les entrades per telèfon i passar-les a buscar quinze minuts abans de l'inici de l'acte.

Notícies

Regne de Déu. Sergi Òliba, coordinador interdiocesà, Pere Canaleta, coordinador de Girona i Pere Arribas, membre de la coordinadora de Barcelona, hi varen participar.

Vic

El dia 29 de setembre va tenir lloc el començament de curs a Vic. Montserrat Font, coordinadora de la diòcesi la va organitzar i presidir i, realment, va ser tot un èxit: més de 70 persones reunides! Sergi Òliba, coordinador interdiocesà, Maria Carme Janer i Pere Arribas membres de la coordinadora de Barcelona van presentar el *power point* informatiu, un element clar i precís que mostra què és i què vol ser el nostre Moviment. Mn. Escós va fer una xerrada, magnífica sobre la figura de Marc, l'evangeli del qual és el punt de reflexió d'aquest curs. Va participar-hi, Mn. Serrabona, consiliari diocesà. Bona feina!

68a reunió interdiocesana

Aquesta va ser la reunió que va inaugurar el curs actual. Sergi Òliba va informar del Moviment a Madrid i també de les diferents actuacions que es farien a Catalunya. Es va presentar el *power point* informatiu i el del curs d'animadors. S'ha procurat amb aquestes eines tenir una forma més dinàmica i entenedora per donar a conèixer el nostre moviment i els objectius que vol assolir. Van tenir una bona acollida. A rel d'aquesta presentació es va suscitar un debat molt viu sobre les persones que haurien d'impartir el curs. També es va qüestionar la presentació actual del temari. Tot plegat demostra que la nostra gent es fa seu tot el que succeeix en el si de les diòcesis i això és senyal de vitalitat, d'anar endavant. Ara el que falta és trobar el camí d'acord entre tots, perquè la fi la tenim molt clara: fer de Vida Creixent un referent fort a tot Catalunya. Mn. Escós va fer una conferència magnífica sobre la figura de Marc, l'evangeli del qual és el punt de reflexió d'aquest curs. Es va celebrar l'Eucaristia que va presidir Mn. Serrabona i celebrada juntament amb els consiliaris presents. Després de l'àpat espiritual, l'àpat material: el dinar de germanor. Fins la propera!

Espai de reflexió i silenci

La paràbola del sembrador (Mc 4,1-20)

Els evangelis ens presenten sovint Jesús ensenyant en paràboles. El terme paràbola, en grec, significa imatge, comparació, metàfora. Les paràboles de Jesús són un instrument de diàleg amb els qui l'escolten. Més que sobre teories, volen fer reflexionar sobre les actituds personals, qüestionen i creen interrogants. Fan prendre partit en relació a la persona de Jesús i el seu missatge. Moltes vegades la paràbola acaba amb una suggerent invitació al seguiment.

La paràbola del sembrador és introduïda per una escena que presenta Jesús ensenyant vora el llac. Les paràboles són instrucció que Jesús dona a la gent i a nosaltres.

El text ens porta a comentar i a revisar la qualitat, seriositat i radicalitat de la nostre fe en Jesucrist i del nostre compromís en l'Església i en el món. Preguntem-nos on col·loquem cadascuna d'aquestes actituds: no acabar de viure el missatge de Jesús; no acceptar determinats continguts de l'evangeli (p.e.: el perdó); menystenir la pregària i la dimensió més interior de la vida; tenir un arrelament feble en el conjunt de la comunitat cristiana.

Què impedeix que creixi, en nosaltres, la llavor de l'evangeli? Ens limitem a escoltar la paraula sense cercar-hi res? Per què som inconstants i ens fem enrere? Els interrogants podrien continuar.

Miquel Bada
Consiliari diocesà

Ho ha dit...

«Personalment considero que el cristianisme és la religió més avançada, perquè posa l'amor per sobre de tot. És una religió oberta a tothom i ha acollit en el seu si grans pensadors.»

Dr. Moisès Broggi, (1908-) metge

«No hi ha vent favorable pel mariner que no sap on va.»

Sèneca (4aC-65dC), escriptor, filòsof i polític llatí

«Només queden dues paraules per descriure a Déu: la bondat i l'amor.»

Roser Bofill, escriptora

Any Maragall

El 10 d'octubre de 2010 va ser el 150è aniversari del naixement de Joan Maragall i el 20 de desembre d'enguany es complirà el centenari de la seva mort. Ha estat un any dedicat culturalment a la persona d'aquest gran escriptor i poeta català, amb una obra completament vigent en l'actualitat.

No podem oblidar el fons religiós en els seus escrits. Tot i que és un autor polifacètic, sempre hi trobem un rerefons religiós, una vivència personal religiosa en la seva obra.

Volem fer-nos ressò en el nostre *Ressò*, valgui la redundància, amb el seu

Cant espiritual

Si el món ja és tan formós, Senyor, si es mira
amb la pau vostra a dintre de l'ull nostre,
què més ens podeu dâ en una altra vida?

Per això estic tan gelós dels ulls, i el rostre,
i el cos que m'heu donat, Senyor, i el cor
que s'hi mou sempre... i temo tant la mort!

Amb quins altres sentits me'l fareu veure
aquest cel blau damunt de les muntanyes,
i el mar immens, i el so que pertot brilla?
Deu-me en aquests sentits l'eterna pau
i no voldré més cel que aquest cel blau.

Aquell que a cap moment li digué «Atura't»
sinó al mateix que li dugué la mort,
jo no l'entenc, Senyor; jo, que voldria
aturar tants moments de cada dia
per fer-los eterns dins del meu cor!...
O és que aquest «fer etern» és ja la mort?
Mes llavors, la vida, què seria?

Notícies interdiocesanes

Lleida

El dia 30 de setembre va tenir lloc l'assemblea de la diòcesi de Lleida, presidida per el coordinador diocesà Martí Sangenis. Una trobada lluïda, sentida i interessant on es va fer la presentació del temari del nou curs, l'Evangelí segons sant Marc. El moviment de Vida Creixent a Lleida es va evidenciar molt viu en aquesta diòcesi de la «terra ferma». L'acte en general i l'Eucaristia en particular varen ser presidits pel bisbe Mons. Joan Piris. L'Eucaristia va ser un dels moments més importants de la diada, pel sentit d'unió amb tots els germans que es respirava. El dinar també va ser un dels altres moments esperats: retrobament, noves coneixences, alegria de poder estar tots junts donant gràcies a Déu de totes les coses que tenim i en gaudim. El coordinador interdiocesà, Sergi Òliba i Pere Arribas, membre de la coordinadora de Barcelona hi van assistir també. Enhorabona a tots!

Solsona

El 4 d'octubre Solsona va celebrar la seva assemblea presidida pel coordinador diocesà Josep Maria Creus. En el decurs de l'acte va tenir lloc la renovació per unanimitat per quatre anys més de Josep Maria Creus com a coordinador diocesà. La festa, perquè va ser una festa, la va presidir el bisbe Mons. Xavier Novell, que va fer una magnífica conferència i va presidir l'Eucaristia, una Eucaristia participada, seguida per tots els assistents amb fe i recolliment. I per acabar, un dinar de germanor amb l'alegria que dóna compartir el bon pa i el vi que Déu ens ha donat a tots els que creiem que tenim una finalitat a la nostra vida: arribar al

Valors humans de...

- *Va orientar les joves com a mestra de novícies i superiora de la Germandat de Caritat de l'hospital.*
- *Coordinà els hospitals de campanya de la zona carlina de Solsona, Berga, la Vall d'Ora i la Boixadera a petició de Carles de Borbó.*
- *Va guarir combatents dels dos bàndols enfrontats i era reconeguda per tots com «la Mare».*
- *Va dirigir la Casa de Caritat de Cervera que acollia nens orfes, joves discapacitats i ancians i feia classes a nens i nenes externs.*
- *Va establir una germandat de caritat a l'hospital de pobres malalts de la Seu d'Urgell a petició del bisbe Josep Caixal.*
- *Va fundar l'Institut de Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, dedicat a l'educació cristiana de nens i joves i a l'assistència de malalts i ancians.*
- *Va fundar personalment el col·legi de Cervera i l'Hospital de Tremp, el col·legi d'Oliana, l'asil de Sant Andreu de Palomar i els col·legis de Llívia i de les Avellanes.*
- *Durant la seva vida van tenir lloc vint-i-tres fundacions de la seva congregació, moltes d'elles per ella mateixa.*
- *Entre el 1874 i el 1880 patí amb obediència i silenci la humiliació i impotència de ser relegada dintre el mateix institut a causa de la nova orientació que va voler donar-li un director espiritual.*
- *Va aconseguir la guarició miraculosa d'una malalta amb cadira de rodes que havia demanat la seva intercessió.*

El dia 8 d'aquest mes d'octubre, en un acte a la Seu d'Urgell, el cardenal Angelo Amato, en representació del papa Benet XVI, ha estat l'encarregat de llegir la carta apostòlica que declarava la beatificació d'Anna Maria Janer.

En aquest acte central, més de 4.000 persones arribades d'11 països varen assistir a aquest acte de beatificació, que concelebraven el cardenal Angelo Amato, l'arquebisbe Enric Vives, tots els bisbes de Catalunya i 160 sacerdots de les diverses diòcesis catalanes.

En l'homília, Amato va definir la religiosa com «una catalana il·lustre per les seves virtuts i pel seu apostolat de la caritat», i com una filla exemplar de l'Església, un model gloriós, no només per ser contemplat sinó també per ser imitat va dir en la seva intervenció, una part de la qual va pronunciar en català. Segons el cardenal l'Església ha d'estar, com Anna Maria Janer, la gran amiga dels necessitats.

Narcís

Extret d'Internet i del setmanari Catalunya Cristiana

Col·laboracions

Fóra l'ombra, només del temps que passa,
la il·lusió del lluny i de l'aprop,
i el compte de lo molt, i el poc, i el massa,
enganyador, perquè ja tot ho és tot.

Tant se val! Aquest món, sia com sia,
tan divers, tan extens, tan temporal;
aquesta terra, amb tot lo que s'hi cria,
es ma pàtria, Senyor; ¿i no podria
ésser també una pàtria celestial?
Home só i és humana ma mesura
per tot quan puga creure i esperar:
si ma fe i m'esperança aquí s'atura
me'n fareu una culpa mes enllà?
Més enllà veig el cel i les estrelles,
i encara allí voldria ésser-hi hom:
si heu fet les coses a mos ulls tan belles,
si heu fet mos ulls i mos sentits per elles,
per què aclucà'ls cercant un altre com?
Si per mi com aquest no n'hi haurà cap!
Ja ho sé que sou, Senyor; però on sou, qui ho sap?
Tot lo que veig se vos assembla en mi...
Deixeu-me creure, doncs, que sou aquí.
I quan vingui aquella hora de temença
en què s'acluquin aquests ulls humans,
obriu-me'n, Senyor, uns altres de més grans
per contemplar la vostra faç immensa.
Sia'm la mort una major naixença!

Joan Maragall (1860-1911)

Tots Sants Ningú no els pot comptar

Sortosament, de sants, n'hi ha molts més dels que surten al calendari. Ni són una cosa del passat, sinó que es troben entre nosaltres, vivint les mateixes dificultats i incerteses que tots experimentem. No es distingeixen pas per cap senyal extern, però són la sal de la terra i la llum del món.

Cada un a la seva manera, donen sabor a la nostra vida semblant arreu misericòrdia, justícia, joia i pau. Prop seu, veient-los viure i treballar, la vida va agafant gruix, manifestant-nos el seu sentit més profund d'escampar arreu el bé i la pau.

Són la llum que, enmig de la fosca del desamor, del menyspreament dels altres o de l'odi, il·luminen el camí cap al món de la fraternitat i de l'amistat.

Són tots aquells que no guarden el sentit suprem de la vida humana desat dins l'armari, sinó que el posen en la realització de la seva vida de cada dia.

La seva vida en el Crist i el seu desig de pau i bé purifica la seva mirada sobre el món ajudant-los a descobrir la manera d'encarnar-hi alguna de les benaurances. Ajudant-los a descobrir la presència del Senyor en la vida i en el rostre dels germans.

Amb el material mediocre i fins rebel de la vida de cada dia, ells no es cansen d'anar construint el Regne del cel ja aquí a la terra. Sortosament, de sants n'hi ha molts més dels que surten al calendari.

Jaume Julià

(Extret del *Full Dominical*. Diòcesi de Girona)

Anna Maria Janer i Anglarill (1800-1885)

Anna Maria Janer nasqué el 1800 a Cervera, filla de Josep Janer i Pallés, mestre fuster i de Magina Anglarill i Olivé, de fortes arrels religioses i d'una fe ferma. Va decidir dedicar la seva vida a Déu molt aviat, als 16 anys. Ingressà com germana de la Caritat a l'Hospital de Cervera el 1819 dedicant-se al servei dels desvalguts i a l'educació de les nenes.

Molt aviat esdevindrà mestra de novícies i el 1832, superiora de l'Hospital, en moments especialment difícils marcats per les guerres carlistes i civils. En el 1836 el govern civil va decretar la supressió de les ordes religioses, la confiscació dels béns eclesiàstics i l'expulsió de les comunitats religioses de les obres socials i educatives que fins aleshores havien fet.

Les epidèmies de tifus, verola i febres s'afegiren a les dificultats polítiques i a l'expulsió de les germanes de l'hospital. Acabada la guerra, hagué de fer camí cap a l'exili en direcció a França; a Tolosa de Llenguadoc treballarà a l'Hospital de la Grave. Retornà a Cervera el 1844. En el 1849 s'ofereix com a voluntària per treballar com Germana de la institució de caritat a la casa de Misericòrdia de Cervera. Durant deu anys va atendre amorosament als orfes d'aquella casa, als nens de famílies molt pobres, a joves discapacitats sense esperança i als ancians. També estarà al capdavant de la fundació de les congregacions del Sagrat Cor de Jesús i de l'Associació de les Filles de Maria el 1856.

Amb un sentit realista, la mare Janer formava les novícies no només en l'espiritualitat, sinó en ciències i arts, clau d'un bon ensenyament. La revolució de 1868 deturà l'expansió de la congregació i foren expulsades de l'hospital.

El novembre de 1874 tornaren a la Seu per atendre l'hospital de la ciutat. El 1880 va ser elegida superiora general fins que el 1883 va quedar lliure de tot càrrec i es va instal·lar a la casa de Talarn (Pallars Jussà) on va continuar el tracte amb les novícies i les alumnes.

Mor a terra, el 1885, com a penitent, per amor a Crist.

Pinzellades d'una vida de servei

- *Va guarir malalts i pobres de l'Hospital de Cervera.*
- *Va impartir classes i catequesi al Real Colegio de Educandas de Cervera.*